

sion, efter pensionens tilståelse skal kunne få udbetalt pension ud over de dagpenge, pågældende hidtil har modtaget.

I *stk. 4* foreslås, at reglerne i *stk. 1-3* skal finde anvendelse straks fra det tidspunkt, da medlemmet ansøger om pension. Forslaget begrundes med, at det i en række tilfælde varer et længere tidsrum, forinden der kan tages stilling til, om et pensionsandragende kan imødekommes. Med den foreslåede regel undgår man, at der i sådanne tilfælde bliver tale om krav om tilbagebetaling af for meget udbetalte dagpenge, hvis pensionsandragendet senere imødekommes.

Til § 65.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til gældende lovs § 10, *stk. 4*. Navnlig under hensyn til forslaget *stk. 2* om medlemmets pligt til at medvirke ved undersøgelsen er det fundet hensigtsmæssigt at placere bestemmelsen i lovforslagets kapitel om betingelser for ret til dagpenge. Opfylder medlemmet ikke pligten til at medvirke ved undersøgelsen, vil det efter forslaget § 44, *stk. 2*, kunne bestemmes, at hans ret til dagpenge bortfalder.

Til §§ 66-71.

Der henvises til punkt F i de almindelige bemærkninger til afsnit III.

Til § 72.

Forslaget svarer til de regler, som foreslås i § 55 om omfanget af det forudgående arbejde, der er et vilkår for ret til udbetaling af dagpenge, idet det dog foreslås, at arbejdskravet for så vidt angår medlemmer, der betragtes som deltidsforsikrede efter forslaget § 68, *stk. 1* og *2*, kun skal andrage 17 uger inden for de sidste 3 år, d. v. s. ca. $\frac{2}{3}$ af det arbejdskrav, der stilles, for så vidt angår de øvrige medlemmer af kassen. Det bemærkes, at medlemmer, der med arbejdsformidlingskontorets tilladelse betragtes som deltidsforsikrede i medfør af forslaget § 68, *stk. 3*, ikke er omfattet af forslaget i § 72, *stk. 1*, således at disse medlemmer — der inden ledigheden ikke var deltidsarbejdende — skal opfylde arbejdskravet i forslaget § 55.

Efter forslaget skal det krævede forudgående arbejde svare til mindst 17 ugers arbejde med fagets fulde, sædvanlige arbejdstid. For en deltidsarbejdende, som hidtil har haft en ugentlig arbejdstid på 30 timer, svarer arbejdskravet til en faktisk ansættelsestid i ca. 24 uger. Har den deltidsarbejdendes arbejdstid været 20 timer ugentlig, svarer arbejdskravet til en faktisk ansættelsestid på godt 36 uger.

Til § 73.

I arbejdsløshedsforsikringsudvalgets betænkning er det påpeget, at den beregningsmåde vedrørende supplerende dagpenge, der foreslås som den almindelige for medlemmer, der ikke er deltidsforsikrede, jfr. forslaget § 59, ikke er anvendelig for deltidsforsikrede medlemmer; dette beror på, at der for deltidsforsikrede medlemmer, d. v. s. medlemmer, som har arbejde mellem 20 og 30 timer ugentlig, hverken kan fastslås nogen fuld, sædvanlig arbejdstid eller nogen sædvanlig ugeløn, som det ledige medlems arbejdstid, henholdsvis indtægt i vedkommende uge, kan sættes i forhold til.

Det foreslås herefter, at supplerende dagpenge kun kan udbetales, hvis medlemmets arbejdstid i vedkommende uge har været under 20 timer; synspunktet herved er, at et medlem, som i en ledighedsperiode får midlertidigt arbejde på 20 timer eller derover i en uge, har haft arbejde i et omfang, som falder ind under definitionen i forslaget § 67 af, hvad der er deltidsarbejde, og medlemmet kan derfor ikke siges at have været ledigt i den pågældende uge.

Hvis medlemmet får arbejde af kortere varighed, nedsættes dagpengene således, at der i dagpengene fradrages et beløb, som svarer til forholdet mellem medlemmets indtægt i den ledige uge og hans indtægt inden ledigheden. Fra denne beregningsmåde foreslås der gjort undtagelse i det tilfælde, at medlemmet inden ledigheden havde arbejde i mere end 30 timer ugentlig; i denne situation foreslås, at kun et beløb, som svarer til løn for 30 timers arbejde, skal kunne tages i betragtning. Uden en sådan regel ville de supplerende dagpenge være højere f. eks. for et medlem, som efter forslaget § 68, *stk. 3*, har fået tilladelse til at blive betragtet som deltidsforsikret, end de vil være for et medlem, som før ledigheden har haft deltidsarbejde.

Til § 74.

De foreslåede bestemmelser angår deltidsforsikrede medlemmer, som modtager pension, eller som er fyldt 67 år, og som således — jfr. forslaget til § 64, *stk. 1* — højst kan få udbetalt dagpenge for 78 dage i en 12 måneders periode. Ud fra samme synspunkter, som ligger bag forslaget til § 72 om særlige regler om arbejdskrav for deltidsforsikrede medlemmer, foreslås i *stk. 1*, at et deltidsforsikret medlem, som har opbrugt retten til dagpenge efter reglen i § 64, *stk. 1*, generhverver retten til dagpenge efter at have haft arbejde i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 9 uger, d. v. s. i ca. $\frac{2}{3}$ af det tidsrum,